

№ 6. 1948 წ.
გამოცემის წელი XXV.
ზარი 2 მან.

ნიანბი

თბილისი.
გამოცემის წელი
„კომუნისტური“

ნახ. დონია

დ რ ო უ ლ ი შ ე კ ი თ ხ ვ ა

კლასიკოსები (ჩვენს დრამატურგებს): — ყველა საკუთარ ფეხზე დგება, თქვენ როდისღა იტყვიოთ უარს ჩვენს დოქტორაზე?..

(არა იგავნი)

მილაზია... ვიტრინები...

გამოფენილ ავეჯს ხედავ:

ოჯახს აწყობ, დეამს დაეძებ,

დაფიქრდი და შესვლას ბედავ.

შეხველ, თვალი შეგივარდა,

სინჯავ, ხედავ—ავეჯია.

მაგრამ ავეჯს—მზექ თუ დაჰკრა—

„ცხვირ-პირი“ რად დაღრეჯია?!

სავარძელი—სავარძელს ჰგავს,

კაკლის ფანერგადაკრული,

მაგრამ დაჯექ და ბარბაცებს,

როგორც არაყ-გადაკრული.

— „ეს რა არის?“—მოკრძალებით

ეკითხები გამყიდველსა,

და კორიკა სავარძლისკენ

გულმოსულად უშვებ ხელსა.

— „ეს, ბატონო, წუნი გახლავთ,

არტელიდან ამაზწინეთ

მოგვაწოდეს!“

— „მერე რა სთქვით?“

— „რას ვიტყოდით? საქონელზე

უმალ ოქმი შევადგინეთ,

დავაწერეთ კარგი ფასი,

გასასყიდად გამოვფინეთ!..“

შენ მხრებს იჩერ გულმოსული

და ჩაიქნევ წყრომით ხელსა

და ბუჭღუნებს:—„უნდა ხელი

დავწვათ წუნის მკეთებელსა“.

დარბაზს შუქის შადრევანი
ციციციმებს ჯადოსნური,
შეხველ... „ენ-ენ“ მუსიკოსის
გსურს დაიტკბო ჰანგით ყური.
ფარდა იწევს... ორკესტრიდან
იწევს ჰანგ-ც და შენ უცებ,
გრძნობ, რომ თითქოს ყურისძირში
გრტყაბ-ნებს ვილაც ბუკებს!

— „სტადიოზზე მოხვდები?“—ფიქრობ,
მაგრამ ფიქრის სად გაქვს გზანი?
ლოროტოტო გრგვინავს, როგორც
საციხოვნო ზარბაზანი,

შემდეგ ფავოტს — ქიანური
სცვლის ის მუცელ-მიმანჭული
და მყის თავზე დაგატყდება
ასი კატის კრიმანჭული!

თითქოს სადღაც გოჭიც ჰყივის,
ბაყბაყდევის ბრღვინავს ყელი,
და მთელ დარბაზს აჭრიალებს
შუცნაური ღრინანცილი...

— „ეს რა არის?“—გულმოსულად
კითხულობ და წამობტები...

— „ეს, ბატონო, სიმფონია
გახლავთ, ნუთუ ვერა ხვდები?“

ეს ავტორი გიპასუხებს
და წარბს წყრომით ჩამოფხატავს,
მას რომ ჰკითხო — აქ უნაზეს

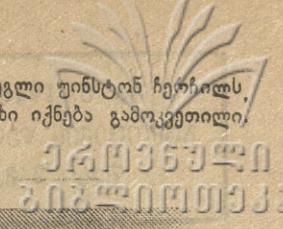
ბულბულების სტვენას ხატავს.

— რის „ბულბული“? ეს წუნია,
ხომ არ ბნელა, ხმა ხომ ისმის?
ფესვი უნდა ამოვარდეს

დაწყველილი ფორმალისმის!

ამერიკელმა ფაშისტებმა სურვილი გამოსთქვეს დაუდგან ძეგლი უინსტონ ჩერჩილს, რომელზედაც თვით ჩერჩილის ფიგურა და მისი ორი საყვარელი ნაგაზი იქნება გამოკვეთილი.

ნახ. მ. ვაღბოლსკისა

სამი „გრაცია“ შეამკობს წუნარ ოქიანეს ნაპირებს: სამი მღრინავი ფიგურა,

უოლსტრიტელთ რომ აკვირვებს— ამ „ძეგლზე“ შემოსკუპებას ამგვარ პროექტით აპირებს.

რაკი ასე უგუნებოდ
გამოხვედი იქიდანა,
აგერ შედი—ესტრადაა,
ვერ ვაგართობს იგი განა?
შეხველ... ფარდა შეარხიეს,
გამოვიდა კაცი ვინმე,
გაიფხორა, და დაიწყო
„რამო-რე-რა“ და „დილილმე“...
სიმღერაა—მღერას არ ჰგავს,
არც ფალცეტს, არც რეჩიტატივს...
და კითხულობ: — „ეს არტისტი,
მაყურებელს რით სცემს პატივს?“
მაგრამ აი, კონფერანსი
წინ მოუძღვის სხვა აქტიორს,
და აცხადებს: — „წაგიკითხავთ,
როგორ უნდა ნაყვა ნიორს!“
მაგრამ იცნობ ამ ანეგდოტს,
გრძელწვერა პაპასავით,
უაზროა, წყალწყალაა
და ფუყვა ფაფასავით...

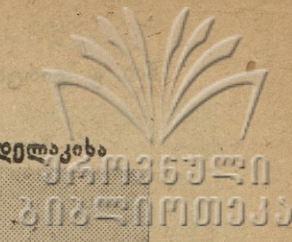
სხვაც გამოდის, სხვაც ოხუნჯობს
ხან ნაზია, ხან კაპასი,
მაგრამ გრძნობ, რომ რეპერტუარს
სულ არა აქვს გროშის ფასი...

— „ეს რა არის?“—კვლავ კითხულობ,
როგორც გუშინ, ისე ახლა,
გვერდზე მჯდომი გიპასუხებს:
— „ეს, ბატონო, წუნი გახლავთ!“..

დიახ, წუნი, ყალბი, მდარე
და ასეთ წუნ რეპერტუარს
რად არ ვაქცევთ ზურგს ყველანი,
რად არ ვეტყვით აქაც უარს?
დიახ, დროა—ყველა დარგში
სალი თესლი ჰქონდეს ნახნავს,
რომ აღარსად გაისმოდეს:
— „ეს, ბატონო, წუნი გახლავთ!“

ზარსანდანი

ნახ. ა. კანდელაკისა

სოფლის შარაზე როცა მიდიხარ, არ შეიძლება საბჭოს თავმჯდომარეზე არ ჩამოვარდეს ლაპარაკი—გზა ან შეკეთებული იქნება ან შეუკეთებელი და მანქანის ჩაფარდნისას შოფრის ლანძღვას გაიგონებ. ამჯერად კი მხოლოდ გაზაფხულის შესანიშნავმა ამინდმა მიიპყრო ჩემი თანამგზავრის ყურადღება:

— შესანიშნავია გაზაფხული, მაგრამ...
— მაგრამ რა?
— რამდენი ცუდი რამ მოსდევს, ვინ ჩამოთვლის!
— თქვენ, ალბათ, ფილტვებით დაავადებულებს ჰგულისხმობთ!
— ეგ მხოლოდ წვეთია ზღვაში, გაზაფხულს სხვა ცუდი მხარეც აქვს.

— მაინც?
— თუ გნებავთ, წყალდიდობა!
— ეგ ხომ უბრალო რამ არის, წყალი ჩაივლის და წავა, რა მოხდა!

— აგრე გგონიათ? მერე იცით, ის წყალი რამდენ თბილ ადგილს გააცივებს? აი, თუნდაც ჩემი ნაცნობი, კოლმეურნეობის თავმჯდომარე!... პატარა ნიაღვარმა ჩაიარა და ერთიცვნახოთ, სკამიც თან წაიღო!

ჩემი თანამგზავრი ზედმეტად პოეტური ბუნების კაცი გამოდგა.

— თანამდებობიდან გადააყენეს?
— სწორედ ეს არის გაზაფხულის თავისებურება, ახლავე ირკვევა ხბო სახარეა თუ საფურე! ბიჭი ხარ და მოხვნა, ან დათესვა დაავიანე, მზე დააქერს და ზაფხული ისე შემოგეპარება...
— კი მაგრამ ამდენი ძილის უფლებას ვინ მოგცემს, ვინ დაგაციდის!

— სწორედ მაგაშია საქმე, არ დააცდიან და ახლავე მოიშორებენ თავიდან. მერე ამაზე ძნელი რა არის; შემოდგომაზე რომ მოგხსნან, რა უჭირს, მოსაველი მაინც დაბინავებული გექნება!

— სულ ეგ არის გაზაფხულის საშინელება?—სიცილით ვეკითხები.

— თუ გნებავს, მეცხვარის ბედი აიღე! მთელი ზამთარი ფარეხში გძინავს უღარდელად. მოვა გაზაფხული, აბიბინდება ბალახი და ძალაუნებურად უნდა გამოჩეკო ცხვარი. მერე? ნამძინარევი თვალეზი საცრისოდენა თუ არ ვაიხადე, ვინ იცის შენს ნაამაგარს მინდორში რა მოელის, მგელმა რომ წყალი მოგიგდოს, თავს არ მოიკლავ?

— ერთი სიტყვით, გაზაფხულს ნიაღვარი მოსდევს, ხომ?

— მერე როგორი, ელექტრომონტიორების ბედს აღარ იკითხავ? ეგენი სულ ილუპებიან გაზაფხულობით...

— რა ემართებათ?

— წყალდიდობა, ბატონო, მტკვარი მოიმატებს, ძალაუნებურად დენიც დღედაღამე შეუწყვეტლად გაქვს, როგორღა უნდა გამოავითიშოს სინათლე, ფული რითი უნდა გააყეთოს. ზამთარში რომ მდიდრდებოდა —ახლა უკაპიკოდ რჩება.

— კი მაგრამ ხრამჭესი ხომ გექონდა, ზამთარში წეროგორღა მდიდრდებოდა?

— შენი არ მიკვირს?! მონტიორებმა ხრამჭესსაც მოუძებნეს მიზეზი: ეს ტრანსფორმატორები არა გვაქვსო, ეს კაბელებია დაზიანებულიო, მამაცხონებულებმა ერთ-ორ კვირას თუ მოგვეცეს სინათლე, ასე უცბათ რამ ვადასწვა ეს ტრანსფორმატორ-კაბელები!

— მაშ გაზაფხულიც ვერაფერს დააკლებს მაგ შენს მონტიორებს?

— წყალდიდობას რომ დღის მატება მოჰყვება, სად ეშმაკში წაიღებს სინათლეს, მხესაც ხომ არ გამოთიშავს!..

— თქვენ რომელ სამინისტროდან ბრძანდებით?

— არცერთიდან, მე ისე, რეალიზატორი ვახლავართ.

— რას ასაღებთ?

— კალოშის დიდი პარტია მოგვეცეს და სოფლის მალაზაებში უნდა გავანაწილო.

— რალა დროს კალოშია?!

— რას იზამ, ბატონო, შემოდგომაზე მოვითხოვეთ, ცენტრალურმა ბაზამ ადგილობრივ ბაზას გადასცა მოთხოვნილება, ადგილობრივმა—რაიონულს, ამ დროს რაიბაზის თავმჯდომარე მოხსნეს და ახალმა თავმჯდომარემ მოთხოვნილება უკანვე დააბრუნა. ვიდრე თავი მოვაბით, გაზაფხულიც მოვიდა და თბილისში ვიღას რად უნდა კალოში. სოფლად რაც არ უნდა იყოს, ტალახი იცის...

— კი, მაგრამ თბილისშიც ხომ იცის ნიაღვარი?

— ნიაღვარს კალოში ვერ აკავებს, მეგობარო!—ღიმილით მომიგო თანამგზავრმა და მახლობელ სოფლის გზაზე გადაუხვია.

გამოვიდა თევგად მთესველი დოლარისათა

და იხილა მოსაგალი უხვი სვახტიკისაი...

— დაუხეხავი, კაცო, მაგ დასამატიერებელია სიას, ხელი რის გიგანკალებს, წარმოებს შტატებს ხომ არ აწყობს!

თავისუფალი პრესისთვის იგი დანიშნულია. სტატუსში მონაწილეობის მიზნით, მრავალჯერადი მსახური, რომელიც წლების განმავლობაში შერჩა თვითმართვის მხრიდან 11-12 წლის ბრუნავით თვითმართვის მიზნით. ესაა დირცხალიძის მსახური და მისი მსახური. მისი მსახური და მისი მსახური.

— აი, შენებო, მაგრამ მაგ რა თვითმართვის და რა თვითმართვის ანტი სტრუქტურის შედეგად, რა თქმა უნდა, გედაო მინიშნება და საშუალო უნდა გეცხება, ეს რა კარგი მინიშნებაა?— ფიქრობდა იგი.

— იური დამიხედე თვითნებ, რაღაც წარმოდგენა დამთავრდება, ანაგონაუ და ამ თავიდან მინიშნებით, ხომ გაიგე?

— გეგმა, მია დაიკო...
— აი ეს ბიჭო, შენ დაიკო შენა თვითნებ, რომ გეცე არ შენ ფიქრობ არც კი შენა, შენებო და დაეხეხე შენ ადგილზე, უნდა მოეხდინო წინ, იოცა მსახურები ხალხს თავს დაუტოვებ, ამ თვითმართვის, იმიტომ გეგნები განმარტობი, რომ კარგად დაიხსოვოს მის?

— მესმის, მია დაიკო...
— იოცა ამა შენ იცო— უნდა დაიკო თვითნებ და თვითნებია.
— იური იხილავი— უნიკალი, რატომ თვითნებ თავს არ ანებებს და დროს რად კარგავსო— ამაღამ გამოჩნდება— თუ ვინ უფროს მასობრივად და მსახურების დაიკო და თან გრძობი იკეთება.
წამოიხდებო დაიკო.

თვითნებ გატაცებით უფროა წარმოდგენა, მის მსახურ მოსწონებო ჩოლის შემსრულებელი მსახური და მსახურ სტრუქტურა, უნდა მოეხდინო და დროს, თანა მსახურ მოაზრებელია გარ მობადია.

დასასრული მოეხდებო დასრულებული არ იყო, რომ თვითნებად წამოიხედა და უფროსებიც გასწავლა.

დაიკო. დასრულდა. მაგრამ თვითნებ მსახურების ტრიალი უნდა დასრულდეს მსახურება გეგნებს, მაგრამ დაიკო არ იყოს უსწრე მიუხედავად ამისა, დაიკო წამოიხედა სტრუქტურის ცენტრში და ხალხს თვითნებ გეგნავდა თავს.

თვითნებ სტრუქტურა გამოჩნდა თითქმის რაღაც დადებითად, მსახურების გეგნავდა. დაიკო დასრულდა თვითნებ ანტი სტრუქტურა, რომ მაგდ მოსწონებო გეგნავდა, სანამ დროს დასრულდებოდა, მაგრამ თვითნებ სტრუქტურა, ადგილზე გეგნავდა დაიკო მრავალი კბილები აღსრულებული, თან უფროსები იურის ხალხს თავს უტოვებ. მსახურება რომ გეგნავდა თვითნებ თვითნებ შე მოეხდებო თვითნებ სტრუქტურა მსახურების წინ, დაიკო მსახურები უნდა გამოჩნდეს, მაგრამ თვითნებ თვითნებ მის მსახურ, უნდა გეგნავდა თვითნებობა. სრულდებოდა იური დაიკო, ხელში მჭერნი დარჩა გეგნავდა, ხალხმა შენიშნა...

იმ დღეს გამოჩნდებოდა დაიკო უფრო თვითნებ იყავა.

იური დღეს კი თვითნებად განათავსებულ მსახურებს განცხადება გააგზავნა და გრძობი ანტი სტრუქტურა.

— არ მინდა ბატონო, არაა წყალობა— უნდა ადგილზე მოეხდინო, გეგნავდა მსახურების, დიდი ხანია მოხდებო, მაგრამ უნდა გეგნავდა გეგნავდა, გეგნავდა რაც შენ წყალობის სტრუქტურა— ამაზე სტრუქტურა შენიშნავდა. საბოლოოდ შე შენს სტრუქტურა და გეგნავდა თვითნებ კი სტრუქტურა. გამოიხედა, სტრუქტურა წყალობა— განცხადება გეგნავდა თვითნებ დაიკო.

გეგნავდა ხალი... ერთ დღეს თვითნებ ანტი სტრუქტურა ანტი სტრუქტურა გააგზავნა მსახურებს.

— უნიკობის თვითნებ ადგილზე არ გეგნავდა.
— გეგნავდა წყალობის იური და— ანტი სტრუქტურა.
— თვითნებ მსახურების მოსახურება ხალხს თავის გეგნავდა, — დასასრული— გეგნავდა მსახურების.

დაიკო იური წყალობის მსახურებს დაწერილი განცხადება დიდი, დირცხალიძის გეგნავდა მოეხდინო— გეგნავდა არ გამოეგნავა, არ დასრულდა, — მაგრამ დირცხალიძის განცხადება რაც თვითნებ უნდა გეგნავდა თავის იური სტრუქტურა და...

დაიკო მსახურების შემსრულებელი მოსახურება.

გეგნავდა არ მოეხდინა დაიკო დირცხალიძის, ნაოსნების დაარსების, სახლში პატრია, მაგრამ არაფერზე არ ვაძკო.

— არა, სრულ თავიდან მსახური კი გეგნავდა, თვითნება დასრულდა, იმ დღეს რომ თავიდან გეგნავდა თავს, ეს სტრუქტურა არ დასრულდებოდა, — ასე იყოს ანტი სტრუქტურა და პრინციპების გეგნავდა, რომ ისე თვითნებ მოეხდინა.

პ. კვლავი

ნან. ა. კანკელიძის

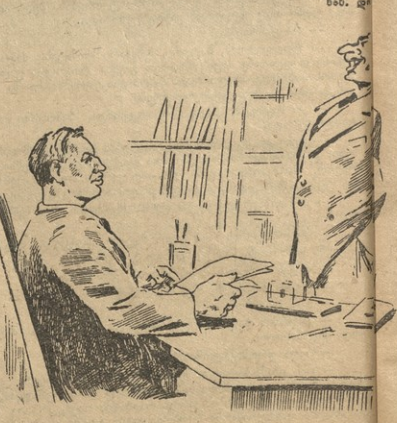
1. შენი პატარა წარმოების დირექტორი კანკელიძის გეგნავდა გეგნავდა ადგილზე...

მუქთამკამების დარი

— ჩვენს წარმოების პატარა დირექტორს მკონდა და იმავდროულად ვიქცევი! — შერე, პატარა დირექტორს ვაზო სწუხარ? — იმ პატარა დირექტორს მე დიდი სუბსიდიის მომხსენა!

დირექტორის კანკელიძის

— მსახურება დასრულდებოდა შენს მსახურ სტრუქტურა გათამაშების წინაშე: განსწავლა გეგნავდა, თვითნებ უნდა გეგნავდა თვითნებობა არ შეეძლებოდა!
— მაგ დასრულდებოდა, მსახურების თუ შეეძლო, აიი წინ ჩვენს თვითნებობა და აქამდე რას აკეთებდა!

სწორი შენიშვნა

— დაელოდი შენთვის მოაღვიდეს, მინიმუმამდე შენს მსახურებს მე იმეხე განყოფილების ხელფასის მაგნიტა!
— თქვე კი კაცო, ხელფასის მაგნიტას შენიშნავდა თუ გინდათ, ანტი სტრუქტურა მოაღვიდეს დაიწყო!

პ. ანტი სტრუქტურა კანკელიძის გეგნავდა გეგნავდა თვითნებობის სა-ალტერნატივა შტატის სტრუქტურა ანტი სტრუქტურა და მის განყოფილების ფიქრობის!

ზოგიერთ რესტორანში მ-4 დღის ძველ პატარს ჰყიდის.

ნახ. დომისა

— მაგარი სასმელები გაქვთ? —
მობრძანდით, გვთავაზობს სასმელებიც მაგარი გვაქვს და საჭმელებიც!

მადა ჭამაში მოღის

ნახ. ლალისა

— მადა გაეზარდა ამ ავტომატს: აქამდე მხოლოდ ორშაბათიანებს ითვისებდა, ახლა კი — სამშაბათიანების ყლაპვა დაიწყო.

ფედოსიმ ამ ოციოდე წლის წინ დაამთავრა უნივერსიტეტი. პო და, უმაღლესის დამთავრების ოცი წლის შემდეგ აღიარა მეცნიერული კარიერის სურვილი. აქაურობა არაფერად ჩააგდო და 1945 წლის ზაფხულში ექვსთვიანი სამეცნიერო მივლინება აიღო. 1946 წელს კვლავ ექვსთვიანი მივლინება მოიგდო ხელში და 1947 წლის ივლისიდან კვლავ დიდხანს იყო სამეცნიერო მივლინებაში.

ამ ხნის განმავლობაში მრავალი აკადემიკოსი და პროფესორი გაიცნო პირადად, მათი მეცნიერული ნაშრომები კი ჯერ არ გაუცვნილა. სამაგიეროდ ფედოსიმ ბევრი პირადი წერილი დასწერა მეცნიერულ მუშაობის წარმოების შესახებ. მაგრამ მისმა წერილებმა ერთ ჩემს მეგობარს, ერთი საპატიო დაწესებულების ხელმძღვანელს გაუწყალა გული ყველაზე მეტად.

— რა მოგუხერხო არ ვიცი! ამის დამწერისგან მეცნიერი გამოვა? — სასოწარკვეთით შემომჩივლა მეგობარმა და ბატიფერით აქრელებული ბარათი გამომიწოდა.

„პატაცემულო მიხაილ არჩილიჩ!“

სალამი ჩრდილოეთიდან მზიურ საქართველოში. პირველი ექვსი თვე განსაცდელში გავატარე. ბინა ოთხჯერ გამოვიცვალე, სამუშაო ადგილი ათჯერ. ბოლოს, როგორც იქნა, მივაგენი ერთ პატიოსან, ხათრიან პროფესორს, რომელმაც მეტად აქტიური თემა მომცა. ესაა სული ამოვიტყვი და ექვსი თვე უკვე გასულა! გთხოვ დაუყოვნებლივ მიიღო სასწრაფო ზომები, გამიგრძელო ნაუჩნი კამანდიროვკა და კამანდიროვოჩნი ფულები მოლნია დეპეშით გამომიგზავნო, თორემ ვალეებით ვარ დაყურსული.

ჩვენი ხაზით ის ვაუბატონიც გამოვიგზავნია სადოხტურო დისერტაციის დასაცავად. ჩემი მტერი არაა მაგან სადოხტურო დისერტაცია აქ ვერ დაიცვას. მაგი კი არა — ქუჩებს ვერ იკვლევს ხეირიანად და გამობენტერებული ბატივით დადის.

გიგზავნი განცხადებას შენ და მთავარ ბუღალტერს. ველი დადებით პასუხს და ფულს. სანამ მომიწევს დარჩენა არ ვიცი, თემა თუმცა ავიღე, მაგრამ რამდენ ხანში დავამუშავებ, წინასწარ თქმა ძნელია. ის კი იცოდე, სანამ კანდიდატი არ გავხდები, მანამ თბილისში ფეხის დამდგმელი არა ვარ.

ახლა ტეატრში შეჩქარება და მეტი წერისათვის აღარ მცალია. ნახვამდის...“

— რა ვქნა ახლა მე, საიდან გავუგრძელო მივლინება? — აღელვებით მეკითხება მიხეილი. — არა, სულ იქ რომ დარჩებოდეს, კარგი იქნება, მაგრამ მაგის იმედი არა მაქვს.

— ფედოსის გამეცნიერების იმედი თუ გაქვს, ესაა მთავარი.

— შენი საქმე არ მიკვირს, კაცო? რა დროს ფედოსის გამეცნიერება!.. დაუგვიანდა, დაუგვიანდა ფედოსის. ხომ გაგიგონია — სახარე ხბოს თაყიდანვე შეეტყობაო, — ოცი წელიწადია უმაღლესი დაამთავრა, აქამდე არაფერი მეცნიერული არ გაუკეთებია და ახლა ერთბაშად...“

— შე კაი კაცო, თუ ასე იყო რად გზავნიდი მივლინებაში?

— მე არ გამიგზავნია ძმაო, ამ დაწესებულების უფროსად რომ მოვედი, უკვე გავზავნილი დამხვდა და რაღას ვიზამდი... ხანი გავიდა.

რამდენიმე დღის წინ ისევ შემხვდა მიხეილი. ფედოსი უკვე ჩამოსულა. მეცნიერების კანდიდატის ხარისხი მიუღია, ფრიად ამაყი შექანილა. თურმე „მეცნიერების მიერ ჯერ კიდევ გადაუჭრელი პრობლემების“ მკვლევარის პრეტენზიით დადის, მის ძველ თანამდებობაზე მუშაობას არ კადრულობს და მოითხოვს განყოფილების გამგეობას, კათედრის დოცენტობას.

თავმოზებრებულ მიხეილს გადაუწყვეტია, თუ შესაფერისი ადგილი ვერ უშოვია, მაშინ კვლავ მივლინებაში გაუშვას ფედოსი.

— ეს კერძი ჩვენი მმართველის მოხსენებას მაგონებს.
— როგორ?
— მასხავით უმარილო და წყალწყალაა.

ერთხელ

ხალით საბარკამლი

ერთხელ გამოჩენილი პოეტი ჰენრიხ ჰაინე საავადმყოფოში იწვა. ავადმყოფობა ისე გაურთულდა, რომ იგი მომვლედ ქალებს საკაცით გადაჰყავდათ ოთახიდან ოთახში.

ერთი ასეთი შემთხვევის დროს მას მეგობარი ეწვია და მზრუნველობით შეეკითხა:

- თავს როგორა გრძნობ, მეგობარო?
- ჩინებულად, — ღიმილით მიუგო ჰაინემ, — ძველებურად ქალები სულ ხელით მატარებენ!

ჟოჟოკას საკადრისად

ერთხელ ცნობილი თეატრალური მოღვაწე ნ. რუძევიჩი შვეიცარიაში და ნეზლობინის თეატრის კანტორაში და ადმინისტრატორს კონტრამარკა სთხოვა.

- მოიცადეთ, — უკმეხად უთხრა ყოყორა ადმინისტრატორმა. რუძევიჩმა მთელ საათს უცადა და კვლავ შეახსენა.
- მოიცადეთ, ნუთუ არ გესმით, რომ დაწერას დრო უნდა? კიდევ საათნახევრის გასვლის შემდეგ, იგი შევიდა კაბინეტში და კარებიდანვე ირონიით შეეკითხა ადმინისტრატორს:
- გთხოვთ მიპასუხოთ, — იცნობთ თუ არა ღვე ნიკოლოზის-ძე ტოლსტოის?
- ტოლსტოი რა შუაშია?
- მან დასწერა „ანა კარენინა“, „ომი და მშვიდობა“...
- რა შუაშია ასეთი განმარტება? — გუდმოსუდად შეეკითხა ყოყორა.

— მე მინდოდა გამეხსენებინა თქვენთვის, რომ გენიალურ ნაწარმოებთა დამწერი ღვე ტოლსტოი არ ყოყორიობდა, — თქვენ კი მხოლოდ კონტრამარკებს სწერთ...

ვალარ იცნობენ

ერთხელ ცნობილი ფრანგი მსახიობი გიტრი, რომელიც მუდამ მთვრალი იყო, შეეკითხა თავის მეგობარ კლოუნს — შოკოლადს:

- რას მირჩევ, ღღეს თეატრში განზრახულ მასკარადზე როგორ მოვიდე ისე, რომ ვერავინ მიცნოს?
- მოდი ფხიზელი, მაშინ ნამდვილად ვერავინ გიცნობს, — მოუჭრა შოკოლადმა.

უცხოეთის ქრონიკა

ღვთისა და სიცივის უიზი

ტოკიოში სათბობი არ იშოვება. იაპონიის დედაქალაქის მცხოვრებლები ღამიანობით სასაფლაოებიდან ხის ჯვრებსა და ძეგლებს იტაცებენ სახლების გასათბობად.

ამერიკელმა ხელისუფლებმა საფლავებზე უამრავი დაფები გამოაკრეს წარწერით: „ქურდებს ღმერთი დასჯით!“ მაგრამ ეს დაფებიც იმ ღამესვე მოიპარეს, რადგან... ხისა იყო.

აკრძალული ფსალმუნები

საბერძნეთის პროკურორის განკარგულებით ამას წინათ ყველა სტამბებიდან, გამომცემლობებიდან და წიგნის მაღაზიებიდან გააქრეს „კომუნისტური ხასიათის“ ლიტერატურა.

„კომუნისტურ“ ლიტერატურაში აღმოჩნდა გოეთესა და რემბრანდტის ბიოგრაფიების გარდა... დავითის ფსალმუნები!

განათლების ნაყოფი

ბალტიმორის (ამერიკა) ბიბლიოთეკა დიდხანს ეძებდა მკითხველს, რომელმაც წაიღო და აღარ დააბრუნა წიგნი „საზენკლო საქმის პრაქტიკული კურსი“.

ბოლოს დაკარგული მკითხველი მიიკვლიეს. იგი ციხეში დაპატიმრებული აღმოჩნდა ბოქლომის გატეხვით ქურდობის გამო.

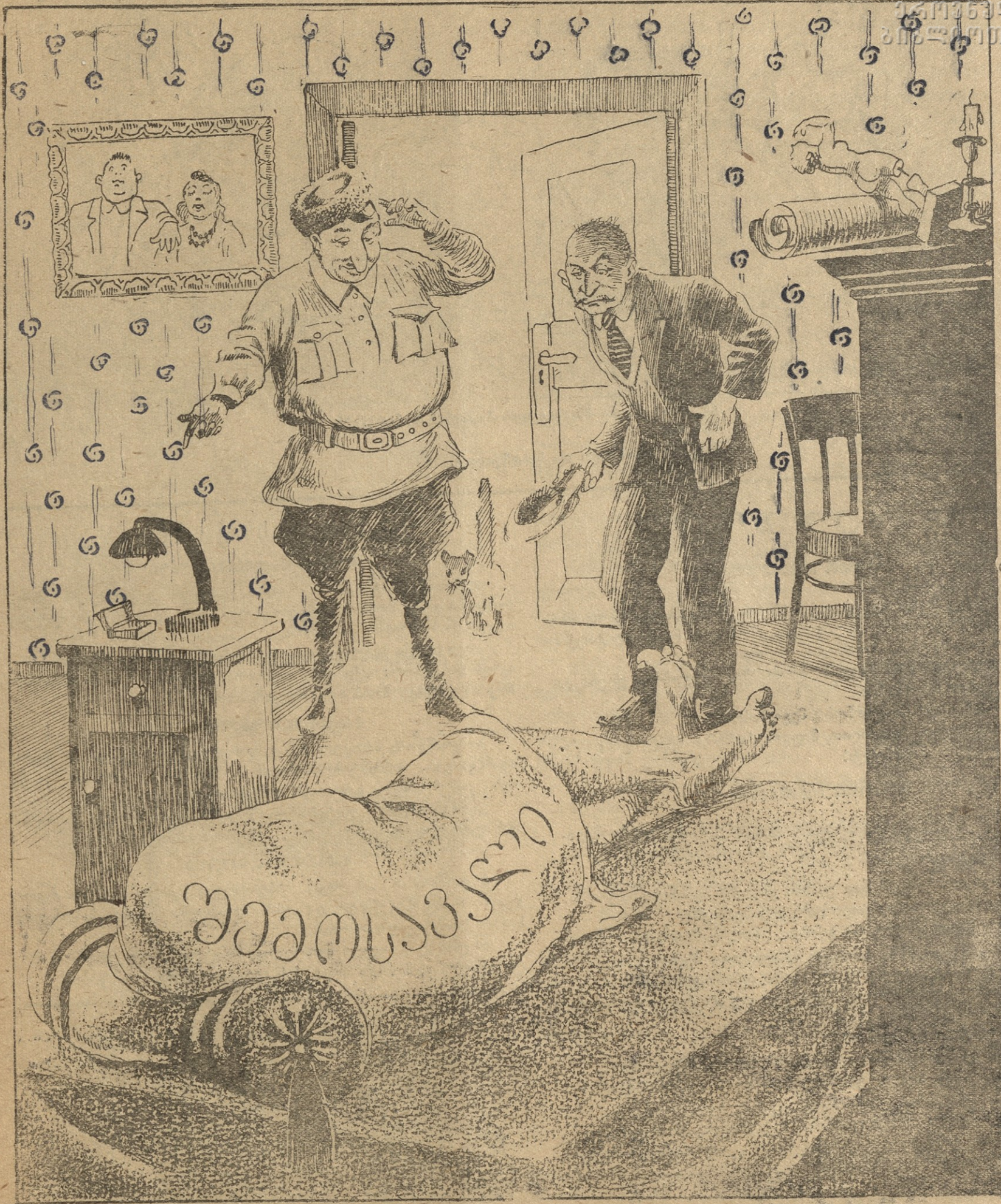
სამგაღიო — კუდავის „ოზნიბუსი“

— მობრძანდით, დაბრძანდით: კიდევ ორი ადგილია თავისუფალი!

საქართველოდ რიკიკომიანი

— ამ კაცს საბანი რომ არ ჰყოფნის, არ ურჩევნია თავი გამოჰყოს?
 — თავი როგორ გამოჰყოს, წარმოების ხელმძღვანელია და თავისი მოუქნელობის რცხვენია!

სარედაქციო კოლეგია: ი. ზრიზაშვილი, კარლო კალაძე, უჩა ჯაფარიძე, ს. ფაშალიშვილი, ვრ. აბაშიძე (პ/მგ. რედაქტორი).

თბილისი. სატირიკო-იუმორისტული ჟურნალი „ნიანგი“. რედაქციის მისამართი: ლენინის ქ. № 28. ტელ. 8-10-49

ხელმოწ. დასაბ. 1948 წ. 29/III. ლ. ბ. ბერიას სახ. პოლიგრაფკომბინატი „კომუნისტი“ ლენინის, № ქ. 28 გამოც. № 20 შვკ. № 520 ტირ. 7500 უფ 01713